

Voli li Bog sve ljudi jednakom ljubavlju?

Iuni, 04 februarie 2013

Ve me dugo vremena
mu i jedno pitanje: Voli li Bog sve ljudi jednakom ljubavlju ili
pravi razlike me u nama? Možda su mu neki draži od drugih. I Isus
je vjerojatno najviše volio svoju Majku, zatim Petra, Jakova i Ivana
(uvijek ih je vodio sa sobom), ostale apostole, svoj narod, a zatim
pogane.

Zašto je, primjerice, Isus odabrao
sv. Pavla, a tolike druge pustio da lutaju? Zašto je rekao
svetoj sestri Faustini da e štiti duše koje štire štovanje
njegova milosrđa i da ih ne e sti i pravda? Zašto ne bi bio
jednako milosrdan sa svima, a ne samo s onima koji devet dana mole
njegovu krunicu itd?

Rije anka

I otac i majka redovito vole svako svoje dijete, ali ne postupaju sa svakim na isti način. Neko traži višestruke nježnosti, neko pak voli biti samostalnije. Razlikuju se i po ukusima i sklonostima. Ali svako je roditeljima toliko važno i dragoo da bi za svako bili spremni umrijeti.

Isus kao u ovje eni Bog, kao pravi ovjek, nije ni mogao jednakoblično prijateljevati sa svim suvremenicima i svijeta. Svaki je apostol imao prilike uvjeriti se u njegovu ljubav, a nije svaki tražio jednakobličnost. Razumije se da je posebnom sinovskom ljubavlju mogao ljubiti samo svoju majku.

Za svetoga Pavla znamo kako se Isus s njime susreo i znamo da ga Pavao nije odbio. No Isus na razne načine djeluje na svaku dušu i ne zapušta onoga koji ga prihvati. Dapa e, ne odrije se ni onoga koji ga odbije, na svakoga nastoji djelovati sve do smrti, a posebno mu na smrtnom asu pruža priliku za pokajanje i obraćenje.

Premda o tome nemamo izričite objave, medu kršćanskim misliocima sve više prevladava uvjerenje da je posljednji trenutak života, na pragu vještosti, osobito dragocjen, da Bog tada daje ovjeku posebna prosvjetljenja.

Što se pak ti e privatnih objava poput navedene svete Faustine Kowalske, doti ni sveti ljudi šire poruku Božjega milosrđa svaki na svoj način, prema vlastitom shvaćanju i ukusu. To jedno drugom ne proturje i, a različite ponude stoje vjernicima na raspolaganju već prema njihovim sklonostima. Tko Boga ljubi, ne može biti zavidan drugima misleći da njih ljubi više, dopušta da ih ljubi druga ije na njima primjereni način. Različite krunice, devetnice ili trodnevnice, posebne pokore i duhovne vježbe samo su različita pomagala za poticanje i izražavanje te iste ljubavi.

I nemojte se sad sami sebi uditi što vam dolaze takva pitanja. Biblijski su vjernici, sve tamo od Abrahama, naučili biti s Bogom iskreni, postavljati mu pitanja na koja ne znaju sami odgovoriti, s njim se pogodaati, ak mu i prigovarati — ali uvijek s pouzdanjem.

Preuzeto
iz Glasa Koncila.

